

**R. P. Valerii Reginaldi Bvrgvndi Seqvani E Societ: Iesv,
Praxis Fori Poenitentialis**

Ad Directionem Confessarii, In Vsv Sacri sui muneris ...

Regnault, Valère <1543-1623>

Mogvntiæ, 1617

Cap. 14. De pœnis quæ incurruntur communicando cum excommunicato
in prohibitis,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78477)

mortale, vt recte in citata concl. 2. ostendit Sotus ex mendacio iocoso.

91. Verumtamen etiam si cum excommunicato in humanis communicare non sit peccatum mortale ex vi præcepti de excommunicatis vitandis, potest nihilominus aliunde esse; nempe si ea fiat in contemptum, vel Ecclesiæ, vel excommunicationis, vel Iudicis, iuxta D. Thom. in 4. dist. 18. quæstio. 2. art. 4. quæstiuncula 3 & 3. & Palud. ead. dist. quæst. 6. art. 3. Gabr. loco cit. Adri. in citata qu. 3. vers. His præmissis, Sotum in sequenti concl. 3. Huiusmodi enim contemptus, ex suo genere peccatum est mortale, ex Caiet. in verbo Contemptus. Vide traditam regulam lib. 15. cap. ultimo, sectione secunda. Deinde si Pontifex ferret sententiam in aliquem hoc modo: Excommunico te cum omnibus participantibus tibi (qualem sententiam nullus exterorum Prælatorum ferre potest, ex Cap. Statuimus, De sentent. excommunic. in 6.) communicans peccaret mortaliter: vt Panor. ad Cap. Quod in dubijs, De sentent. excommunic. num. 3. notat. Et ratio est, quia omne id propter quod maior excommunicatio incurritur, peccatum est mortale, vt patet ex cap. Nemo Episcoporum, & ex Cap. Nullus tr. qu. 3. Postremo, qui cum excommunicato communicat in aliquo mortali crimine, siue sit illud propter quod is excommunicatur, siue sit aliud, committit peccatum mortale, ex D. Thom. loco cit. & Sylu. Excommunicatio 5. nu. 6. Ratio est, quia mortaliter peccat qui cõsentit, aut participat in peccato mortali, ex cap. i. Epistol. ad Romanos in fine.

92. CÆTERVM Sotus loco cit. reijciens id quod Durandus dixit, peccatum etiam mortale esse, cum excommunicato ita crebro communicare, ac si non esset excommunicatus: rationi congruenter facit, si quidem spectetur tantum frequentatio actus. Nam vt Adrianus ea de re agens argumentatur in cit. quæst. 3. versu Respondeo ad hac argumenta, in fine: si nuda frequentia actus de se aggrauaret mortaliter, seu traheret ad conditionem peccati mortalis; toti fere mundo peccatum mortale esset otiose loqui; paulo plus sumere de cibo & potu, quam necesse est, officiose vel iocose mentiri. & sic de eiusmodi alijs: quod absurdum est. Sin autem spectetur eidem frequentia adiuuatum scandalum, hoc est, quod illo modo se gerens contra prohibitionem Ecclesiæ, inducatur ipse, aut inducat alios ad spernendam Ecclesiæ censuram non videtur excusandus à mortali, vt pote qui vacando rei illicitæ, occasiõnem præbet peccandi mortaliter: quam absq; iusta causa suppeditare repugnat charitati, ideoq; peccatum est mortale, prout in re simili Nauarrus argumentatur in Enchiridio cap. 25. num. 78.

CAP. XIV.

De peccatis qua incurruntur communicando cum excommunicato in prohibitis.

SVMMARYM.

- 93 Incurritur minor excommunicatio.
94 Aliquot casus in quibus incurritur excommunicatio maior.
95 De participante in crimine criminoso cum excommunicato.
96 Pœna suspensionis ab ingressu Ecclesiæ, eorum qui excommunicatum admittunt ad diuina.

93. Communicando cum excommunicato in prohibitis, incurritur maxime minor excommunicatio, ex Diuo Thoma in 4. distinctione 18. quæstione 2. articulo 4. quæstiuncula 2. Diuo Antoni. 3. part. tit. 25. capite 1. in principio, Caietano in verbo Excommunicatio, Nauarro in Enchiridio cap. 27. nu. 26. Couarruua ad Caput Alma mater, 1. parte, §. 3. trum. 3. Et probatur ex Cap. A nobis, De exceptionibus, & ex cap. Statuimus, & Cap. Constitutionem, De sentent. excommunic. in 6. Incurritur etiam irregularitas iuxta traditam in lib. 30. tractatu 2. cap. 14. Videri potest Vgolinus De censuris tab. 1. cap. 14. §. 1.

94. Interdum etiam incurritur excommunicatio maior (quod notant Nauar. & Couar. locis citatis.) Primo, quando ali-

quis Clericus scienter, & sponte admittit ad diuina officia eum qui à Papa excommunicatus est viâ iuridicâ (secus est, si ab eodem Papa per suas constitutiones iussu cõmune sit excommunicatus) ex Angelo Excommunicatio 8. §. 3. & Sylu. vltro Excommunicatio 5. nu. 6. Nauarr. in Enchiridio cap. 27. num. 93. Caiet. in verbo Excommunicatio, cap. 58. Soto in 4. dist. 22. quæst. 1. art. 4. conclus. 4. & probatur ex Cap. Significauit, De sententia excommunic.

Secundo, cum quis sepelit in loco sacro nominatim interdictum, aut excommunicatum publicum, qui denunciati sunt pro talibus, aut manifestum v. iurarium, iuxta Clement. 1. De sepulturis, & eiusdem interpretationem apud Nauar. in Enchir. cap. 27. nu. 137. Adde, & cum quis sepelit hæreticos, credentes, receptatores, defensores, vel fautores eorundem, iuxta Cap. Quicumq; in principio, De hæreticis in 6. A qua censura non debet absolui, nisi proprijs manibus publice extumulet, & proijciat huiusmodi corpora damnatorum, vt in eodem cap. habetur; additurq; vt locus ille perpetua careat sepultura, id est, vt habet glossa, reputetur prophanus ita vt in eo non sint amplius sepelienda fidelium corpora.

Tertio, cum excommunicatio est lata contra aliquem, & contra participantes cum eo in diuinis, aut in humanis. Nam tunc non solum is in quem lata est, sed etiam cum eo communicantes in prædictis, incurrunt in maiorem excommunicationem, iuxta Cap. Quod in dubijs, De sentent. excommunic. & tener D. Thomas loco cit. Quod tamen aduerte per tradita à Nauarr. in Enchir. cap. 27. num. 4. & ab alijs quos Henriquez citat in 1. par. summae suæ lib. 13. cap. 8. lit. F. in margine, non habere iam locum, per Cap. Statuimus, & Cap. Constitutionem, De sentent. excommunic. in 6. quando inferior Papâ excommunicat participantes cum excommunicatis à se, nisi eos nominatim exprimat, præmissâ trinâ monitione, cum intervallo aliquot dierum. Secus est, si excommunicet participantes cum excommunicato per alium habentem excommunicandi potestatem, vt ibidem Nauarrus monet.

Quarto, cum quis cum nominatim excommunicato in crimine criminoso, seu pro quo excommunicatus est, participat, siue exhibendo se ei socium operis, siue dando auxilium, fauorem, aut consilium, vt in eodem crimine permaneat; sententiam maioris excommunicationis incurrit per Cap. Nuper, & Cap. Si concebitur, De sentent. excommunic. tradit; Nauarrus in Enchiridio, cap. 27. num. 33. & nu. 112. cum pluribus alijs quos refert Henriquez in citato lib. 13. cap. 9. littera D. in margine. Vbi aduerte ex eodem num. 112. ad talem excommunic. incurrendam requiri. Primo, vt quis in crimine participet post ipsum commissum, ac post incursum propter ipsum excommunicationem. Secundo, vt participet post denunciationem nominatim factam eius qui illam incurrit. Tertio, vt scienter participet, seu vt sciat factam esse denunciationem. Et ita, vt Henric. ibid. habet in textu, §. 2. excusatur ab hac excommunicatione, participans cum non denunciato nominatim, nec notorio Clerici percussore; itemq; participans per ignorantiam; nisi ea sit affectata: ac demum participans, antequam aliter incurreret in excommunicationem, & sit nominatim denunciatus.

Aduerte autem aliquando eadem lege quâ aliquid facientes excommunicantur, excommunicari quoque participantes, prout exemplum habetur ex cap. Felices, De sentent. excommunic. in 6. de quo Nauarr. in Enchir. cap. 27. numer. 97. Videri potest de hac materia Vgolin. tab. 2. De censuris cap. 23 §. 13.

Iam præter pœnam excommunicationis, illi qui ad Sacramenta, vel diuina officia, aut Ecclesiasticam sepulturam admittunt excommunicatum denunciatum, incurrunt suspensionem ab ingressu Ecclesiæ, vt habetur ex cap. Episcoporum, De priuilegijs in 6. Quod tamen aduerte intelligi de exemptis admittentibus, vt patet consideranti verba textus: notatq; Nauarr. post plures alios quos ipse citat in Enchir. cap. 25. num. 94. De eadem re quoque

Vgolinus in fine citati ca-

pitis 23.

